

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Den 3. april 2008

Sagsnr.: 39

- ./ Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering grundnotat om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder.

Med venlig hilsen

Hanne Lauger

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Plantedirektoratet/3. afd., 2. kt./2. afd., 1. kt.

J.nr.: PD 07-201/EU19-000001

Den 3. april 2008

MMO/EVH/TAER

FVM 520

GRUNNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder

KOM (2008) 124

Resumé

Kommissionen har den 3. marts 2008 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder, med særlig fokus på mærkningsreglerne. De eksisterende fodermærkningsregler findes i dag hovedsagelig i fire forskellige direktiver, og der er behov for forenkling og modernisering af reglerne. Forslaget skal vedtages i fælles beslutningsprocedure. Forslaget skønnes at have en positiv effekt på beskyttelsesniveauet i Danmark.

Baggrund

Kommissionen har fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og anvendelse af foder. Forslaget blev oversendt til Rådet den 3. marts 2008 og forelå i dansk sprogversion den 6. marts 2008.

Det fremgår af Kommissionens hvidbog om fødevarer sikkerhed fra 12. januar 2000, at mærkningsreglerne for foder bør ændres. De eksisterende fodermærkningsregler findes i dag hovedsageligt i to direktiver om henholdsvis mærkning af foderblandinger¹ og mærkning af fodermidler². Desuden er der særskilte mærkningsregler for foder med særlige ernæringsformål³ og for visse produkter, der tilfører protein eller kvælstof⁴.

¹ Rådets direktiv 79/373/EØF af 2. april 1979 om handel med foderblandinger

² Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning af fodermidler og om ændring af direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 82/471/EØF og 93/74/EØF samt om ophævelse af direktiv 77/101/EØF

³ Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særligt ernæringsformål

⁴ Rådets direktiv 82/471/EØF af 30. juni 1982 om visse produkter, der anvendes i foderstoffer

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 37 og artikel 152, stk. 4, og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Nærhedsprincippet

Kommissionen begrundet forslaget overensstemmelse med nærhedsprincippet ud fra betragtninger om, at det ikke er hensigtsmæssigt for det indre marked, at medlemsstaterne selv fastsætter betingelser for omsætning og anvendelse af foder i EU. Erfaring med de eksisterende direktiver har vist, at forskelle i gennemførelsen af direktiverne i medlemslandene har lagt hindringer i vejen for et harmoniseret indre marked. Fælles EU-foranstaltninger bidrager til et velfungerende indre marked for så vidt angår konkurrenceevne blandt de europæiske foderstofvirksomheder og husdyravlere og kan bidrage til at forbedre produktiviteten og indtjeningen i EU's landbrug. Endvidere tilsiger hensynet til foder- og fødevarer sikkerheden, at der træffes fælles EU-foranstaltninger, da forskellige foranstaltninger mellem medlemsstaterne kan føre til forskellige niveauer i foder- og fødevarer sikkerheden.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Med forslaget samles hovedparten af de eksisterende fodermærkningsregler i én forordning. Forslaget ændrer eller fjerner samtidig en række forældede og overflødige bestemmelser og undtagelser og tilføjer nye bestemmelser, hvor erfaringer har vist, at der er lovgivningsmæssige huller. Bl.a. præciserer forslaget, at reglerne for mærkningen ikke kun gælder etiketterne på produkterne, men omfatter al kommunikation mellem sælger og køber, herunder oplysninger på internettet.

Forordningsforslaget udvider de bestemmelser, der i fødevarerforordningen⁵ (178/2002) gælder for dyr, der anvendes til fødevarerproduktion, mht. sikkerhed og markedsføring og foderstofvirksomhedernes ansvarsområder og forpligtelser, til også at gælde for pelsdyr og selskabsdyr.

Mærkningskrav

I forordningsforslaget er reglerne for mærkning af foder fastsat således, at der er en række generelle obligatoriske mærkningskrav, der gælder alle typer foder. Disse krav til basismærkning skal bl.a. sikre sporbarheden af foderet. Basismærkningen suppleres af særlige obligatoriske mærkningskrav, afhængig af om der er tale om et fodermiddel, en foderblanding,

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgevingen, om oprettelse Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedr. fødevarer sikkerhed

diætetisk foder eller foder til selskabsdyr. Forslaget opretholder desuden en række undtagelsesbestemmelser til basismærkningskravene og de særlige mærkningskrav. Forslaget fastsætter også rammer for, hvilke oplysninger som den obligatoriske mærkning frivilligt kan suppleres med. Som noget nyt indføres der desuden regler for, hvordan forurenede foder skal mærkes, så det ikke bruges ulovligt. Opbygningen af mærkningsreglerne i en basismærkning, der suppleres med særlige obligatoriske mærkningskrav og krav til, hvad der frivilligt kan anføres, er en væsentlig forenkling af mærkningsreglerne i forhold til de eksisterende regler.

”Ikke-udtømmende” liste over fodermidler

Under de nuværende fodermærkningsregler findes en ”ikke-udtømmende liste” over fodermidler, der kan markedsføres og anvendes til fodring. Fodermidler, der er angivet i listen skal markedsføres under de navne, der er nævnt i listen, og mærkes i henhold til beskrivelsen, der fremgår af listen. Det, at listen er ”ikke-udtømmende” betyder, at fodermidler, der ikke figurerer på listen, også kan markedsføres. I forslaget overlades varetagelsen, herunder udarbejdelsen og opdateringen, af listen over fodermidler til foderbranchen. Det foreskrives, at den nye liste udarbejdes efter samme principper som den nuværende liste, dog med mulighed for hyppigere opdateringer, når der kommer nye fodermidler til. Kommissionen skal efter høring af medlemsstaterne godkende listen.

Kodekser for god mærkning af foder

Det foreslås, at kodekser for god mærkning af foder til henholdsvis dyr bestemt til fødevarerproduktion og til selskabsdyr, skal udarbejdes af foderbranchen i samarbejde med medlemsstaterne og evt. EFSA. Kodekserne skal godkendes af Kommissionen efter høring af medlemsstaterne. Kodekserne vil bl.a. skulle indeholde en fortolkning af rammerne for frivillig mærkning.

Reglerne om åbne deklARATIONER

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/2/EF⁶ blev der i 2002 indført regler om obligatorisk angivelse af alle fodermidler og mængden heraf i foderblandinger til produktionsdyr. Angivelsen af fodermidlerne i blandingen skal ifølge direktivet opgives i rækkefølge efter faldende vægt, udtrykt i vægtprocent, med en tolerance på ± 15 %. Direktivet foreskriver desuden, at det præcise procentvise indhold skal oplyses af producenten ved henvendelse. Disse regler benævnes normalt som ”reglerne om åbne deklARATIONER”.

I det fremsatte forordningsforslag ændres kravet om åbne deklARATIONER af foder til dyr bestemt til fødevarerproduktion. Ifølge forslaget skal fodermidler i en foderblanding angives på mærkningen enkeltvis i rækkefølge efter faldende vægt, uden krav om, at det procentvise indhold af det enkelte fodermiddel skal oplyses. Det procentvise indhold af fodermidlerne kan dog oplyses, hvis det ønskes. I forslaget stilles der krav om, at navnet på, og vægtprocenten for, et fodermiddel skal angives, hvis indholdet af det pågældende fodermiddel nævnes eller

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/2/EF af 28. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger og om ophævelse af Kommissionens direktiv 91/357/EØF

fremhæves i mærkningen med tekst, billeder eller grafik. Myndighederne har fortsat altid ret til at få oplyst den nøjagtige procentandel af alle fodermidler.

Det foreslås, at for foderblandinger til dyr, der ikke er bestemt til fødevareproduktion, kan den specifikke angivelse af fodermidlets navn erstattes af den kategori som fodermidlet tilhører. En liste over kategorier af fodermidler, der kan anvendes til dette formål, skal udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne. Dette system svarer til det, man har i dag.

Mærkning af tilsætningsstoffer i foderblandinger

Forslaget fastsætter også regler for, hvilke fodertilsætningsstoffer der skal mærkes, hvis de er tilsat fodermidler og foderblandinger. De tilsætningsstoffer, for hvilke der er fastsat et maksimumindhold, skal fremgå af mærkningen, med angivelse af navn og tilsat mængde, hvilket også gælder tilsætningsstoffer, der tilhører kategorierne ”zootekniske tilsætningsstoffer” og ”coccidiostatika og histomonostatika”. Der er på tilsvarende måde krav om at mærke stoffer tilhørende gruppen ”urinstof og derivater heraf”. Alle andre fodertilsætningsstoffer kan frivilligt anføres på mærkningen. Forslaget indfører desuden en regel om, at produktionsvirksomheder, der fremstiller foder til dyr bestemt til fødevareproduktion, har pligt til at oplyse, efter anmodning fra kunden, navnene på de tilsætningsstoffer, for hvilke den obligatoriske mærkning ikke gælder. Dvs. brugere af foder kan få oplysninger om samtlige tilsatte tilsætningsstoffer, hvis producenten kontaktes. Den sidstnævnte regel gælder dog ikke for foder til dyr, der ikke skal anvendes til fødevarer.

Forslaget fastsætter tolerancer for, hvor meget indholdet af næringsstoffer og tilsætningsstoffer må variere i forhold til det deklarerede indhold; tolerancerne anvendes i forbindelse med kontrollen af foderet.

Koncentration af tilsætningsstoffer i tilskudsfoder

I forordningsforslaget fastsættes der grænser for, hvor koncentreret tilskudsfoder må være i forhold til indhold af tilsætningsstoffer. I forslaget er grænserne defineret således, at tilsætningsstoffer højst må indgå i et tilskudsfoder med en koncentration, der er 100 gange det fastsatte maksimumindhold for fuldfoder, dog maksimalt 5 gange højere for coccidiostatika og histomonostatika. Tilsætningsstoffer for hvilke, der ikke er fastsat et maksimumindhold i fuldfoder, er der heller ikke fastsat en grænse for tilskudsfoder. I den nuværende foderlovgivning er der ikke fastsat grænser for, hvor høj en koncentration af et tilsætningsstof, der må være i tilskudsfoder.

Anprisning af foder med særlige egenskaber

Forslaget præciserer reglerne for, hvorledes foder må anpriseres med særlige egenskaber. Det er ifølge forslaget tilladt på mærkningen at fremhæve særlige egenskaber, som foderet har, så længe anprisningen er objektiv, kan kontrolleres af myndighederne og er let forståelig for brugeren. Som noget nyt er det præciseret, at der skal kunne fremlægges videnskabelig dokumentation, hvis myndighederne beder om dette, som bevis for, at anprisningen er sandfærdig. Det er ligeledes et krav, at mærkningen, eller andet præsentationsmateriale, ikke indeholder anpriser om, at foderet kan forebygge, behandle eller helbrede sygdom. Disse anprisnings-

regler gælder for alt foder. I den eksisterende foderlovgivning findes også anprisningsregler, men de gælder kun for foderblandinger.

Bestemmelserne om, at der kan udarbejdes en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål, også kaldet diætisk foder, opretholdes i forordningsforslaget.

Ophævelse af direktiv 82/471/EØF om visse produkter, der tilfører protein eller kvælstof
Direktiv 82/471/EØF om visse produkter, der anvendes i foderstoffer (også kaldet 'bioprotein-direktivet'), regulerer en gruppe af særlige fodermidler, der anvendes i foder for at tilføre protein eller kvælstof. For at kunne anvende disse stoffer i foder skal de underlægges en godkendelsesprocedure, risikovurderes og godkendes i henhold til kravene i direktiv 82/471/EØF og fremgå af en positivliste. Forordningsforslaget ophæver reglerne i direktiv 82/471/EØF således, at denne gruppe stoffer ikke længere skal underlægges særlige krav om godkendelse, men blot opfylde de normale krav, der stilles til andre fodermidler.

I forordningsforslaget kan retningslinjerne, der præciserer, hvordan man skelner mellem fodermidler, fodertilsætningsstoffer og veterinærlægemidler ændres ved rådgivningsproceduren. Ligeledes kan EU-fortegnelsen over fodermidler og EU-kodeks for god mærkningspraksis udarbejdes og ændres i overensstemmelse med rådgivningsproceduren.

Forslaget omfatter også en præcisering af bestemmelserne om mærkning af forblandinger. Disse bestemmelser står i tilsætningsstofforordningen.⁷

Udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om forslaget.

Gældende dansk ret

Området er reguleret ved bekendtgørelse nr. 1177 af 11. oktober 2007 om foder og foderstofvirksomheder. I denne bekendtgørelse er bl.a. implementeret samtlige af de direktiver, der vil blive ophævet, når denne forordning træder i kraft.

Konsekvenser

Forslaget skønnes generelt at medføre et højere beskyttelsesniveau i Danmark og i EU, idet en forenklet, harmoniseret og ensartet regulering af reglerne for markedsføring og handel med foder vil skabe sammenhæng og klarhed i hele fodersektoren i EU. Det vurderes, at ensartede og klare fodermærkningsregler, med fokus på de oplysninger, der er væsentlige i forhold til sikkerhed og nyttig viden for brugerne, vil bidrage til højere foder- og fødevarer sikkerhed og forbedre handlen.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om foderstilsætningsstoffer

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser, administrative konsekvenser for det offentlige eller lovgivningsmæssige eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

§ 2-udvalget (landbrug) og § 5-udvalget (fiskeri) er blevet hørt i skriftlig høring. Forslaget er endvidere blevet drøftet ved en teknisk gennemgang i Plantedirektoratets foderstofudvalg.

Dansk Landbrug (DL) har i skriftligt høringssvar den 28. marts 2008 på vegne af Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danish MEAT Association, Mejeriforeningen og Fjerkrærådet givet udtryk for, at man støtter forslagets overordnede formål om at samle hovedparten af de eksisterende fodermærkningsregler i én forordning.

DL er imod den foreslåede ændring om, at det ikke længere skal være et krav til foderleverandørerne at anvende en deklARATION, hvor de enkelte fodermidler angives med procentvis indhold. Forslaget indebærer, at der kun skal angives indhold af fodermidler i faldende orden (art. 17, stk. 1., litra e). DL er imod den foreslåede ændring, da den efter deres opfattelse ikke lever op til forordningens ønske om ”at give de oplysninger, der er væsentlige i forhold til sikkerhed og nyttig viden for brugerne”.

DL uddyber, at åbne blandinger i Danmark igennem mange år har givet husdyrproducenterne muligheder for bl.a. at genberegne blandingerens indhold af væsentlige næringsstoffer. Denne mulighed er specielt interessant i Danmark, da næringsstofnormerne er fastlagt med megen fokus på miljøpåvirkningerne. Af hensyn til foderets effekt på udledning af kvælstof og ammoniak og af hensyn til fosforudledningen, er normerne fastlagt på dyrenes absolutte minimumsbehov, hvilket medfører, at det har stor produktionsmæssig konsekvens, hvis foderets indhold kommer under normerne. Manglende oplysninger om den procentvise sammensætning af blandinger eliminerer denne mulighed for kontrolberegning og må opfattes som en forringelse af forbrugernes ret til oplysninger, fremfører DL.

DL anerkender, at der i forslaget gives mulighed for, at den enkelte bruger på eget initiativ ved henvendelse til leverandøren kan få oplyst foderets procentvise indhold med en afvigelse på 15 %, med mindre producenten anser oplysningerne for kommercielt følsomme. Det kan frygtes, at ordningen kan blive bureaukratisk, og at det i visse tilfælde vil være umuligt at få udleveret disse oplysninger, ligesom den ønskede forenkling ikke sikres.

Organisationerne er enige i, at den foreslåede grænse for koncentration af tilsætningsstoffer i en tilskudsfoderblanding (ikke må overstige 100 gange maksimumsgrænsen for tilsætningsstoffet i færdigfoder) bør gælde på EU-plan. Der bør dog tages hensyn til foder i akvakultur.

I forhold til anprisninger, er DL enig i, at mærkningen ikke må vildlede forbrugeren ved at tillægge foderet virkninger eller egenskaber, det ikke har. Man bakker endvidere op omkring kravet om, at anprisningerne skal være videnskabeligt dokumenteret, men opfordrer til, at myndighederne definerer de nødvendige typer af dokumentation, der anses for videnskabelig.

DL finder, at der er behov for en grundig gennemgang af forslaget bilag vedrørende tolerancer for afgivelser i foderets næringsstofindhold i forhold til det deklarerede. Man finder, at flere vigtige næringsstoffer har fået større tolerancer end de nuværende gældende tolerancer uden nærmere begrundelse. Organisationerne fremhæver, at der eksempelvis ikke er angivet tolerancer for aminosyrer, mens angivelserne for fodertilsætningsstoffer er meget generel og næppe er underbygget af sikkerheden på kemiske kontrolanalyser.

Hvis toleranceændringer begrundes med ringtest, som viser store forskelle laboratorierne imellem, bør myndighederne fokusere yderligere på at standardisere og udvikle mere præcise kontrolmetoder og forbedre tilsynet med laboratorier, i stedet for at slække på tolerancerne. Erhvervet yder en stor forskningsindsats sammen med statslige forskningsinstitutioner for at fastsætte præcise næringsstofanbefalinger af hensyn til miljøet, og finder derfor behov for en lignende prioritering i kontrolarbejdet.

Afslutningsvis fremfører DL, at det i forhold til forslaget om, at foderstofsektoren skal udarbejde fortegnelse over fodermidler, som efterfølgende skal godkendes af Kommissionen, virker uklart, hvordan dette skal initieres, og hvem der har ansvaret for opgaven.

Fødevarerindustrien (FI) har i skriftligt høringssvar den 30. marts 2008 givet udtryk for, at man overordnet er tilfreds med forslaget. FI hilser især ændringsforslaget om at ændre deklaraformens af foder fra procentvis angivelse til faldende orden velkomment. FI henviser til, at dette svarer til art. 19 (1) i forslaget om mærkning af fødevarer (KOM (2008) 40).

FI finder, at der er behov for, at forordningen kommer til at rumme en række præciseringer; herunder beskrivelser af specifikke ikrafttrædelsestidspunkter og nødvendige overgangsordninger. Eksempelvis vurderer FI, at præciseringer er nødvendige på følgende områder:

- *Artikel 6 om forbudte materialer og Kommissionens udarbejdelse af en liste over sådanne.* For at erhvervet kan overskue de brede spektrum af materialer, der er forbudte opfordrer FI til, at der i forordningen henvises til en konsolideret liste over de konkrete og gældende forbudte materialer inklusiv de af TSE-lovgivningen forbudte materialer.
- *Artikel 9 om en liste over foder med særlige ernæringsformål.* Her bør enten refereres til det pt. gældende direktiv i overgangsperioden, eller der bør indsættes en bestemmelse om, at den pågældende liste (i henhold til art. 10) vil foreligge samtidig med forordningens vedtagelse, evt. i form af et bilag.
- *Artikel 10 om en ansøgers udarbejdelse af et ansøgningsdossier samt, at EFSA på Kommissionens anmodning kan involveres i vurderingen af et ansøgningsdossier vedrørende foder med særlige ernæringsformål.* Der bør fastsættes retningslinjer for denne type ansøgninger samt en passende lang overgangsperiode, før denne procedure træder i kraft således, at ansøgere med ansøgninger under udarbejdelse kan tage højde herfor.

FI finder endvidere, at en del af bestemmelsen i art. 10(6) om den oprindelige ansøger, bør udgå af forslaget. Såfremt en oprindelig ansøger kan anmode om at få trukket en påtænkt anvendelse tilbage, kan de oprindelige ansøgere skade andre virksomheder, som producerer et lignende foder, og som ønsker at fortsætte hermed. Foder med særlige ernæringsformål godkendes pt. ikke med reference til den oprindelige ansøger, og det vil også være vanskeligt at gennemføre, eftersom sådanne blandinger er konglomerater af mange almindelige fodermidler og tilsætningsstoffer og derfor ikke unikke som sådan.

Slutteligt finder FI, på linje med DL, at Bilag III vedrørende tolerancer bør underlægges en fornyet vurdering. Det fremgår af forslaget, at der forslås gennemført ens tolerancer uanset om det er fodermidler, foderblandinger eller tilsætningsstoffer. Dette har medført, at en række af tolerancerne er blevet urealistisk små og afviger evident fra de hidtil gældende, som bl.a. angivet i direktiverne 96/25/EF og 79/373/EØF og de af Plantedirektoratet anvendte.

FI opfordrer til, at der nedsættes en følgegruppe, der løbende kan drøfte forhandlingerne. Fødevareministeriet henviser i den forbindelse til, at forslaget løbende vil blive drøftet i Plantedirektoratets møder med Foderstofudvalget, hvor FI er repræsenteret ved DI.

DAKOFO har i skriftligt høringssvar den 31. marts 2008 meddelt, at DAKOFO overordnet støtter Kommissionens forslag. Kommissionens forslag er en godt eksempel på politikken om ”Better Regulation”, idet forslaget tilsigter enklere regler for mærkning og markedsføring af foder og samtidig sikrer en tilstrækkelig tilførsel af information igennem foderkæden. Endelig finder DAKOFO, at forslaget har den rigtige balance imellem kundeønsker om meningsfuld information og industriens ønsker om tilstrækkelig højt niveau for beskyttelse af know-how. DAKOFO anfører, at der i forslaget er detaljer, som de vil arbejde videre med inden disse kommenteres.

Landbrugsraadet henviser i skriftligt høringssvar den 31. marts 2008 til organisationernes respektive høringssvar og understreger, at der blandt medlemmerne er enighed om, at resultatet af de kommende forhandlinger i EU ikke må resultere i et reduceret krav til deklARATIONER – det vil sige mindre åbne deklARATIONER – end der gives mulighed for i det nuværende forslag.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringens foreløbige generelle holdning til forslaget er som helhed positiv, idet de nuværende regler for markedsføring, mærkning og handel med foder i EU er komplicerede og findes spredt i en række direktiver med mange krydsreferencer og indbyrdes overlapninger. Der er derfor behov for et samlet regelsæt i form af en forordning, der harmoniserer rammerne for markedsføring af foder og bidrager til at sikre en velfungerende fodersektor i Danmark og EU.

Danmark vil arbejde for, at de nye regler udarbejdes under særlig hensyntagen til foder- og fødevarerikkerhed, gennemskuelighed, sporbarhed og mulighed for brugere af foder for at træffe et informeret valg.

Det er dansk holdning, at samtlige tilsætningsstoffer, der indgår i foderet skal fremgå af mærkningen. Det vil være til gavn for sporbarheden, brugeroplysningen og udførelsen af den offentlige kontrol, hvis alle tilsætningsstoffer fremgår af mærkningen, ligesom det vil være i tråd med kravet om, at alle fodermidler skal fremgå. Et sådant krav vil samtidig ligestille reglerne med dem man har for tilsætningsstoffer i fødevarer.

Det er også dansk holdning, at der skal fastsættes tolerancer for, hvor meget indholdet af næringsstoffer og tilsætningsstoffer må variere i forhold til det deklarerede indhold til brug for kontrollen. Det er væsentligt, at tolerancerne fastsættes dels ud fra hensyntagen til, hvad der er muligt ud fra god produktionspraksis, dels hvad der er muligt analysemessigt, dels ud fra hensynet til objektiv information af køberne af foder.

Danmark er ligeledes positiv i forhold til forslagens indførelse af klare grænser for, hvor koncentreret tilskudsfoder må være med hensyn til indhold af tilsætningsstoffer. Danmark har i en årrække arbejdet for, at få etableret sådanne grænser i EU, og Danmark står over for snarest at notificere en midlertidig dansk særregel, der er enslydende med reglen i forordningsforslaget.

Danmark kan støtte opretholdelsen af en godkendelsesprocedure for tilladelse til at mærke foder med særlige ernæringsformål. I forbindelse med generelle regler for anprisninger, kan Danmark støtte, at kun egenskaber, der kan dokumenteres, må anpriseres, og at mærkningen eller præsentationsmaterialet ikke må indeholde oplysninger om, at foderet kan forebygge, behandle eller helbrede sygdom.

Det er dansk holdning, at reglerne om ansøgning og godkendelse af visse produkter, der tilføjer protein eller kvælstof, som omfattet af direktiv 82/471/EØF, er for krævende og administrativt omfattende, hvorfor reglerne bør forenkles eller alternativt helt ophæves som foreslået. Danmark er enig i, at anvendelsen af disse produkter bør underlægges de samme krav, som gælder alle andre fodermidler, nemlig at produkterne skal være sunde og af god kvalitet og ikke have negativ indvirkning på dyrevelfærden, menneskers sundhed eller miljøet.

Det er dansk holdning, at reglerne om åbne deklARATIONER som udgangspunkt bør opretholdes i den form, vi kender i dag. Reglerne blev indført i EU i 2002 som en konsekvens af dioxin- og TSE-kriserne, idet reglerne bidrog til øget foder- og fødevarerikkerhed i form af bedre sporbarhed. Danmark var en af de få medlemsstater, der under forhandlingerne aktivt sammen med Kommissionen og Europa-Parlamentet arbejdede for at få reglerne om åbne deklARATIONER vedtaget. Ved indførelsen af fødevarerforordningen i 2002 og foderhygiejneforordningen⁸ i 2005 er der indført andre muligheder for at sikre sporbarheden af foderstoffer. Ud fra et foder-

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejnerne

og fødevarer sikkerhedssynspunkt er nødvendigheden af mængdeangivelser for alle fodermidler derfor blevet mindre. Fra et brugersynspunkt er det dog fortsat nyttigt at få oplysninger om indholdet af de enkelte fodermidler i foder til dyr bestemt til fødevarerproduktion og pelsdyr.

Danmark forholder sig positivt til forslaget om at give beføjelser til foderbranchen til at varetage opretholdelsen af listen over fodermidler, der anvendes til fodring. I dag er en sådan "ikke-udtømmende" liste indeholdt i lovgivningen, uden at dette medfører højere sikkerhed i forhold til de fodermidler der anvendes, da der ikke er krav om, at de fodermidler, der anvendes, skal optræde på listen. Det giver derfor god mening og vil bidrage med et højere informationsniveau at lade branchen opretholde listen, idet muligheden for hyppigere opdateringer vil være til stede. I løbet af en årrække må det vurderes, om branchen har opretholdt listen.

Det er dansk holdning, at ændring af bestemmelser ved Rådgivningsprocedure ændres til ændring ved Forskriftprocedure med kontrol, på samme måde som en række af de andre bestemmelser kan ændres.

Generelle forventninger til andres landes holdninger

Det forventes, at de øvrige medlemsstater generelt vil være positive overfor forslaget.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt nærhedsnotat til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2008.